

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1351 30 tháng 5 năm 2021

Tự Đạt

*Bền lâu hành triển duyên Trời độ
Thức giác bình tâm niệm Nam Mô
Liên hệ cùng Trời nay phát triển
Thực hành tự đạt tiến hư vô*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1995

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Làm người đến giai đoạn nào mới chết?
- 2) Cả thế giới đang lo cho kinh tế phồn thịnh tại sao?
- 3) Người đời vui khi được, buồn khi mất tại sao?
- 4) Sự vận hành trong cơ tạng có cần thiết không?
- 5) Làm người tại sao phải tham?
- 6) Làm sao mới biết người đó là mạnh khỏe?
- 7) Mạ nhục Phật Tiên có hữu ích gì cho chính mình hay không?

1) 06-03-95

Hỏi: Làm người đến giai đoạn nào mới chết?

Đáp: Thừa làm người đến lúc hết hơi chuyển động trong xác mới thật sự là chết. Cho nên đông y sĩ, thường chẩn đoán bằng hơi thở của xác thân bệnh nhân, nếu mạch chuyển càng ngày càng yếu, thì mạng môn sẽ đóng cửa, sẽ không còn sự liên lạc giữa Trời Đất nữa. Người tu thiền cần luyện khí thì xác mới được yên, hồn mới tiến

Kệ:

*Xác hồn ổn định tự mình xuyên
Thức giác tâm tu chẳng cảm phiền
Chết sống không thành một món nợ
Chẳng còn bận rộn lại càng yên*

2) 07-03-95

Hỏi: Cả thế giới đang lo cho kinh tế phồn thịnh tại sao?

Đáp: Thừa loài người đã có sự hiện diện tại mặt đất, đã và đang có sự nuôi dưỡng của Trời và Đất. Rất tiếc loài người đã tự bỏ quên đóng góp khả năng của chính mình, ngược lại đòi hỏi kinh tế nhưng không chịu dần thân làm kinh tế để giúp đỡ lẫn nhau mà tu tiên, thì có đòi hỏi bao nhiêu cũng chỉ có phí công mà thôi. Hiểu được nguyên lý thì mọi người sẽ có đầy đủ sự hỗ trợ của Trời và Đất, muốn được một món nào cũng phải làm mới có, cần tu thiền đạt tới thanh tịnh thì sẽ thấy rõ tất cả sự hiện hữu của Trời Đất đang dìu tiến tâm linh

Kệ:

*Thực hành mới rõ hành trình tiến
Cảm thức tâm linh chẳng có phiền
Dìu tiến tâm người trong thức giác
Có không không có vẫn còn yên*

3) 08-03-95

Hỏi: Người đời vui khi được, buồn khi mất tại sao?

Đáp: Thừa tuy sống ở thế gian là tạm, của cũng tạm nhưng khi được lại vui, khi mất lại buồn, là tâm chưa dứt khoát. Người tu dễ dứt khoát hơn, vì trước khi đi tu đã thấy được bản thân đều là khổ mới bước vào đường tu, tức là bằng lòng lo phần hồn tiến hóa. Càng thấy được cuộc đời là cõi tạm từ giây phút chẳng còn ham thích hay đua đòi nữa, tự thực hành pháp môn cho đến cùng, lại càng thấy rõ được định luật có có không không đang dìu tiến loài người trong cơ tiến hóa

Kệ:

*Bình tâm thực hiện tâm hòa độ
Dứt khoát chơn tình chẳng ý đồ
Thanh sạch chơn hồn năng tự tiến
Chẳng còn suy luận ướt hay khô*

4) 09-03-95

Hỏi Sự vận hành trong cơ tạng có cần thiết không?

Đáp: Thừa sự vận hành của cơ tạng rất cần thiết khi mang xác làm người cho nên lúc được làm người không nên ăn uống quá trớn, phải biết cần kiệm, giúp cho cơ tạng điều hòa và nhẹ nhàng, thì mới cảm thấy được tình Trời và Đất mà sống vui hòa bình. Ngược lại người tu thiền sẽ được tâm xác điều hòa, tức là đi trước người đời một bước, có cơ hội bước vào lãnh vực thanh tịnh mà tiến

Kệ:

*Khai thông trí tuệ sống an yên
Cảm thức nội tâm chẳng có phiền
Thức giác khai thông đường trí tuệ
Thực hành tự tiến chẳng tư riêng*

5) 10-03-95

Hỏi: Làm người tại sao phải tham?

Đáp: Thừa làm người đã mang một tập quán từ lúc chào đời, bụng trống muốn bụng no, trong không muốn cái có, quây quần trong có có không không mà sống. Ngược lại người tu phải tự dứt khoát, tự cảm thức được sự có, không để dạy cho tâm hồn loài người tiến hóa, cho nên người tu thiền dốc lòng thực hành trong không mà có

Kệ:

*Một lòng một dạ chẳng quanh co
Pháp trí chơn tu chẳng dấn dò
Lập hạnh tự mình tâm thức giác
Qui y Phật Pháp chẳng còn lo*

6) 11-03-95

Hỏi: Làm sao mới biết người đó là mạnh khỏe?

Đáp: Thừa muốn biết được người đó mạnh khỏe, trước hết phải xem cách đi đứng của họ có nhẹ nhàng hay không. Nếu đi đứng nhẹ nhàng là người khỏe. Ngược lại đi đứng nặng nề là người không khỏe. Đi đứng nặng nề là buồn rầu bất thường. Những người thiền cảm thấy tê chân, hay nhức mỏi, tức là độc tố đã xuống chân, cần phải thanh lọc hay hít thở nhiều thì mới tự giải được. Người nhẹ nhàng thì tư tưởng cũng nhẹ nhàng, ăn chay vẫn khỏe và bớt lo âu

Kệ:

*Chẳng còn lưu luyến chuyện mê rầu
Trí óc thông minh rõ ý sâu
Sống học chuyên hành duyên tại thế
Chẳng còn loạn động với mê sầu*

7) 12-03-95

Hỏi: Mạ nhục Phật Tiên có hữu ích gì cho chính mình hay không?

Đáp: Thừa mạ nhục Phật Tiên rất hại cho chính mình, vì luồng điện từ khối óc cho đến cơ tạng đều bị giam hãm và hạ tầng công tác, tánh tình bất ổn, triết lý bất thông, ôm trước mà tưởng làm là tài giỏi, bệnh hoạn độc hại xảy ra bất cứ lúc nào

Kệ:

*Tưởng làm là đã thanh cao tiến
Cảm thức hồn không phát trí chẳng yên
Gieo họa không hay hành trật kẻ
Duyên lành Tiên Phật vẫn bình yên*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tu Sinh

*Tu Sinh cất Cốc tự tham thiền
Thức giác tu hiền sống tạm yên
Liên hệ Trời yêu trong thức giác
Trùng tu thanh tịnh tự mình yên*

*Mình yên giải bỏ buồn phiền
Thâm tâm đạt pháp cảm yên cảm hòa
Cần khôn vũ trụ chung nhà
Chơn tâm tự thức chan hòa tình thương
Cảnh Trời gieo rắc ý gương
Minh Tâm Kiến Tánh tìm đường tự đi
Chẳng còn ý tưởng sân si
Giải mê phá chấp ta thì đạt thông
Nằm lòng nguyên lý của công
Chăm tu đạt pháp nằm lòng tự tu
Khai thông trí tuệ chẳng mù
Mười Điều Tâm Niệm an du trong lòng
Thành tâm phục vụ ý công
Thương yêu tha thứ một lòng tự tu
Hồn thời tưởng niệm ngao du
Về Trời tận hưởng chẳng mù chẳng mê
Sáng choang giải tỏa muôn bề
Càng tu càng tịnh càng về đến nơi
Thực hành nguyên lý của Trời
Tâm mê chẳng có đời đời dựng xây
Pháp Luân Thường Chuyển vui vầy
Cảm giao nguyên khí thân này yên vui*

Vĩ Kiên

THIÊN CHUNG TẠM BIỆT

Melbourne, ngày 20, năm 1984. *(tiếp theo)*

Các Bạn nên thấy ngoài trời là trống, nhưng mà rất tinh vi : đứng ngoài trời nói một tiếng, nghĩ một ý, thì lời nó mới đến nơi ! Bề Trên hiểu hết, biết hết ; nhưng mà có biết làm sao bây giờ ; vì nó muốn mà ! Người Mẹ Hiền chỉ dùm, đưa con muốn thì đưa con phải bị giới hạn ; đại nguyện của nó, nó không có thực hành để tiến tới, và ngược lại nó muốn dùng sự sáng suốt của Bề Trên phục vụ cho chính nó ! Nó đã phạm tội mà nó không hay ! Đau khổ vô cùng. Cho nên, Diêu Trì Kim Mẫu khóc thời như mưa ; tại sao, tại sao có thức không dụng, có tâm không tiến, có trí không mở ? Thiếu hành, thiếu dũng, lê lét trên đường đời, trầm luân trong bể khổ, đa đoan, eo hẹp ; không tiến triển được ; càng ngày càng đưa mình vào trong xó kẹt ; thiếu thức hòa hợp, thiếu dũng khí trách nhiệm đối với chính họ ; chính gia cang họ cũng còn thoi thóp, huống hồ gì trách nhiệm của đại cuộc !

Cho nên, chúng ta thấy rằng rốt cuộc cũng phải tu ! Chư Tiên, chư Phật đã giảng lâm xuống thế cho chúng ta thấy rằng mọi người phải tu mới có thành quả ở ngày hôm nay ; vậy chúng ta không tu, làm sao chúng ta có thành quả ? Chúng ta cứ lý luận, tạo ra luận thuyết để bài bác mà bắt mình sự tầm tối, thì tự tạo thêm tầm tối mà thôi.

Cho nên, trên đường tu học, chúng ta có cơ hội được tương ngộ huynh đệ, tỉ muội, để thấy cái thâm tình của bao nhiêu kiếp, ngày nay có duyên lành mới tái ngộ, vui trong tình vui của thủ túc tay chân, chúng ta là một luôn luôn đi trong tình thân tha thứ và thương yêu, xây dựng, cõi mở.

Quý thay và lành thay, ngày hôm nay mọi người đã nếm qua cái phương pháp “Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí,” và đã cảm thấy chính ta hằng tin cậy nơi sự thực hành của chính cá nhân, ngày nay mới gặt hái được một chút, mới buông bỏ tất cả những sự đố kỵ, tỵ hiềm lẫn nhau và xích gần nhau, tuy phạm vi eo hẹp nhưng tâm thức lớn rộng ; muốn làm sao sớm đoàn kết, sớm hòa hợp, sớm chung sống một nhà thanh thoát. Thì trong cái nghiệp duyên bất chánh, tạo sự kỳ thị lẫn nhau : chồng vợ cũng bất an, cha con cũng bất ổn ; mà không hiểu nguyên do : có tiền kiếp mới có ngày hôm nay ; mà tiền kiếp ta làm ác cũng không biết, cứ cho ta là phải ! Cho nên vì đó, càng ngày càng đắm chìm. Nếu chúng ta là người tu, chúng ta chấp nhận rằng, “Tiền kiếp tui làm sai, kiếp này tui mang họa là đúng,” thì luôn luôn chúng ta sẽ tiến trong sự bình thản, nhẹ nhàng, nhàn hạ ; chấp nhận là mở, là tiến, thì lãnh vực làm người chưa quán thông thì đạo làm sao thông được ?

Cho nên, làm người phải biết chúng ta có ý chí, chúng ta có phần Hồn, chúng ta có phần Vía, chúng ta có thể xác : Thiên, Địa, Nhân ; có Trời, Người, Đất ; xác chúng ta có tinh, khí, thần : tất cả những gì, thượng, trung, hạ cũng đều là ba cả. Trong cái Ba Giới này, Sanh, Trụ, Hoại Diệt tiến triển vô cùng ; thức hồi sinh cũng vô cùng. Cho nên, chúng ta hiểu được con đường đi thì rất dễ đi ; còn nếu không hiểu đường đi thì nay hiểu được Định Luật Sanh, Trụ, Hoại Diệt ; ngày mai có chấp : “Tui sanh rồi, tui không sanh nữa ; tui trụ rồi, không cần trụ nữa ; tui diệt rồi, không diệt nữa !” Làm sao được ? “Vì tui còn ngu muội tầm tối, chưa thức tâm, thì tui phải bước vào con đường luân hồi vầy xéo ?” để mới được trở lại là con người tại Thế để tiếp tục chuộc tội và ăn năn hối cải ! Đừng tưởng ngày hôm nay chúng ta được làm con người thì chúng ta trọn thức đó ! Chưa trọn được : biết một góc nào thôi ; biết được phía bên tay trái, mà một góc nào thôi ; còn phía bên tay mặt nó ẩn tàng, ẩn tàng biết bao nhiêu nghiệp duyên từ tiền kiếp ! Cho nên, các Bạn trên đường đi luôn luôn xảy ra những sự bất ngờ xảy đến : tình duyên cũng bất ngờ, kích động cũng bất ngờ ; toàn là những sự không mong muốn mà nó đến với chúng ta. *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Pháp luân thường chuyển bằng ý

Cho nên tôi đã nhắc các bạn mỗi buổi sáng đứng ra ngoài trời, chuông dưỡng một chút thanh khí của càn khôn vũ trụ. Dùng trung tim bộ đầu và lỗ mũi hít một lượt, 3 lần như vậy để tập quen và tương lai chúng ta dùng ý chuyển điển, dùng ý để hít, để khai thông ngũ tạng của chúng ta. Cho nên nó có giờ giấc. Khi mà trung tim bộ đầu cảm ứng được điều này thì luôn luôn các bạn làm việc tứ thời: 6 giờ sáng, 12 giờ trưa, 6 giờ chiều, giờ tý ban đêm, là ngay chỗ đó nó có mát lạnh và chuyển chạy.

Cho đến lúc chúng ta làm **Pháp luân thường chuyển** bằng ý, vừa chuyển ý tôi muốn: “đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu” thì tự nhiên nó chuyển và nó qui hội lên trung tim bộ đầu.

Qui hội lên trung tim bộ đầu để chi?

Để học đạo, hòa với thanh giới, rồi nó mới đi tới sáng suốt, tạo cái Hào Quang tự vệ, tự tiến. Cho nên con đường tu của chúng ta phải đi về trong chánh giác chứ không có lý luận bên ngoài nữa. Thậm chí thể xác chúng ta chúng ta cũng cho là cái vô phương tiện tạm mà thôi. Còn cái chánh của nó là siêu nhiên, là khí điển, cấu trúc bởi siêu nhiên mà có.

Khi mà tâm trí của các bạn tập trung rồi, tất cả mọi sự việc đều dễ dãi. Rồi các bạn nhìn thấy khổ do tôi tạo ra, bệnh do tánh sanh, thấy rõ ràng. Tánh tôi khó chịu chừng nào thì cái bệnh tôi nó tràn lan và làm ảnh hưởng cho người khác và truyền cái bệnh cho người khác. Đó chỉ là làm tai hại cho xã hội nhơn sinh, chứ không có lợi ích cho xã hội nhơn sinh.

Cho nên chúng ta khép về siêu nhiên thì tánh tôi lúc nào cũng tròn đầy. Nên nói chơn lý là tròn đầy, không dư không thiếu. Khi các bạn cảm thức rồi, các bạn làm thơ các bạn không thấy dư, không thấy thiếu, cách nào cũng tròn và cắt nghĩa được và cứu vớt được. Chúng ta qui về điển giới, chúng ta học được cái khóa điển tâm này để thức tâm ở trong sơ cấp điển giới, chứ không phải trung cấp, ý thức rõ Thượng Đế ở trong ta, Ngài trong ta, Phật trong ta, mà chính địa ngục là ta tạo mà thôi! Nếu chúng ta còn nuôi dưỡng bản chất sân, si, hỉ, nộ, ái, ô, dục đó mà hướng phạm để tranh chấp thì ta đóng cửa chứ không có tiến. Chúng ta nghĩ về tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ô, dục về siêu nhiên, thì chúng ta chỉ có thăng hoa mà thôi. Tham đạo mở tất cả những bản chất tham sân si tầm tối mà để hòa hợp khai triển ở bên trên.

(Tất niên Mậu Thìn 5/2/89)

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 22, 30-05-2021

- Băng chung thiên bạn đạo các nơi : [Tham Thiên](#)

<https://youtu.be/hSs3XpLYS98>

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Chỉ có Thượng Đế mới có khả năng gởi chúng ta đi khắp Năm Châu - Đức Thầy giảng tại San Diego 10-7-1982

https://youtu.be/lfwLl4Tdd_c

- Radio Nam California tuần này.

<https://youtu.be/TT3dQ1Q1pZo>

- Một tuần nghe một bản nhạc: Ánh Sáng Từ Bi

<https://youtu.be/M4EmZJrYwn0>

Ban video kính mời

@ G ngày : 28 - 4 - 93 dl.

Linh gửi ông tám.

Con kính chúc sức khỏe ông tám
độc dật dàu.

Linh thưa Ông tám con có mai mắn
được một chấp hôn ông tám. đến
nay 4 năm. tôi già mà không có
được tiền tiền thưởng hay vàng đồng
bởi bởi công nãi hằng ngày. nhiều
lúc con có một cảm giác mình có
một năng lực. nhưng nó bị tiêu
hao bởi công nãi hằng ngày nên
ban tâm giờ công phu thưởng hay.
bè tôi? và không đạt kết quả.
Con muốn hằng ngày mình làm
việc bằng tâm thì sống thanh an lạc
phở thấy em? đây

Thầy thấy trong lúc con còn nhỏ.
Có những lúc con bị rơi vào trạng thái
vòng quanh con làm việc với một tốc
độ rất nhanh không thể kiểm chế được.
tất cả mọi vật đều quay cuồng, con
ngồi to lớn, có thể không còn cảm
giác thịt mà đông, cứng, có khi con
còn có thể phát la lên được. Đến
lúc con xả thiền thì tốc độ đó cũng
còn vọt: như con làm 1 động tác
mà đó bình thường nhưng có cảm giác
rất nhanh. không thể tả được coi
như con bắt đầu con mới có thể?
dĩ chiếu tử. trạng thái đó có khi
lên trong lúc con làm pháp môn này
có khi lên mỗi trước vào thiền. thiền
trong những lúc đó có có: Niệm Phật.
Định kế tâm, có hiểu?
Hình ảnh thầy giáo tập thất mấc
giữ con, con thành thật biết ơn thầy

Kính chúc thầy sống lâu niên, trường thọ để dẫu đất anh em chúng em.

(24 Tuổi)

© G

28-4-93dl

Em thầy

N

T

T

A

- Về Nhà :

- Nhà con có 5 chị. Em gái đầu biết
lắp môn cười ông Tằm cả Ba Nía
con cũng vậy. Chị Nguyễn Thị Thuý
Ngọc là chị ruột cả con.
Nhưng tất cả đều không tiến triển
Nhờ thầy em dạy.

Reunion, ngày 7/9/93

T D con,

Thầy đã vui nhận được thư con được biết cả gia đình đang ước vọng tu tiến. Người tu Vô Vi phải có một lập trường dứt khoát thất tình lục dục nhân duyên thì mới tránh được sự lôi cuốn của ngoại cảnh, chuyên hành chơn pháp thì nó sẽ thành công, hiểu rõ nguyên lý khứ trước lưu thành của pháp môn, thanh tịnh niệm Phật thì luồng điện trong nội thức sẽ đạt được quân bình dẫn tiến tâm linh, trực tiếp khai hóa tâm thức, thay vì cầu xin mà không có kết quả.

Cả gia đình chịu tu là đại phước đức, sẽ đem lại hòa khí cho chung. Nếu có dịp mọi người phải thanh lọc một khóa bằng nước chanh để cơ tạng được yên ổn trong lúc tu thiền thì càng tốt. Trước đến lúc nào cũng ẩn tàng trong cơ tạng của chúng ta, khi thanh lọc xong thì sẽ thấy rõ rệt. Thấy thấy là do nơi ăn uống mất trật tự mà tạo thành; con nên ăn cơm sao cho dễ tiêu, ăn cơm với rau đậu và không nên ăn cơm với thịt cá. Còn khi muốn ăn thịt cá thì chỉ ăn đồ ăn mà thôi. Ăn như thế sẽ dễ tiêu, không để thực phẩm ứ đọng lâu trong bộ tiêu hóa mà tạo thành chất chua trong người.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

THƠ BẠN ĐẠO

Tôi Cạo Đầu Tôi

Đầu tôi, tôi cạo còn xanh,
Ngày nay đầu bạc tu hành chưa xong.
Cạo đầu để nhớ để mong,
Thờ cha kính mẹ dựng xây lòng lành.

Một giây quên nhớ thực hành,
Con thuyền bát nhã chòng chành người ơi!
Cạo đầu để nhớ Phật trời,
Nhớ thầy nhớ tổ nhớ lời thâm thâm.

Cạo đầu trước cạo cái tâm,
Si mê động loạn sai lầm khổ thêm,
Cạo đầu rèn chí đêm đêm
Chớ theo thế cảnh mà quên niệm Phật

Sau là rèn tánh chơn thật,
Gìn tâm chơn chất dạ tâm sắc son.
Cạo đầu ý niệm cho tròn,
Đề khi ta thất hồn còn sáng trong.

Đừng tu phù phiếm long bong,
Một đời thầy dạy uống công khó bù.
Cạo đầu thức tỉnh đừng ngu,
Noi theo hạnh Phật muôn thu nối truyền.

Bền lòng giữ dạ bình yên,
Ngày nay tu luyện lời nguyện đừng vơi.
Cạo đầu đâu phải để chơi,
Rèn tâm dũng chí, xa rời tham sân.

Cạo đầu vứt bỏ trần tâm,
Ôn thầy truyền pháp soi tâm khắc ghi.
Trường đời, trường đạo dự thi,
Ngày xưa ước nguyện kỳ ni thực hành.

Cạo đầu đánh thức tâm thành,
Mai sau còn có duyên lành độ tha.
Thân này nhờ có mẹ cha,
Pháp truyền thầy tổ thiết tha tiếng lời.

Lòng thành xin chớ lưng vơi,
Ngày nay tu được nhớ ơn cha trời.
Thầy đi con ở lại đời,
Ôn thầy diu dặt, đợi chờ bên trên.

Yêu thầy tôi nhớ không quên,
Ngày đêm niệm Phật giữ bền tâm thanh.
Đầu tôi, tôi cạo còn xanh,

Calgary May 19- 2021

Sống vui

Tống Thị Kiều Cúc

☆☆☆☆☆

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Quý Bạn đạo thân mến!

Kính xin Quý Bạn đạo hướng tâm cầu an cho Bác: Đào Thị Chín sinh năm 1936, đang nằm khoa hồi sức cấp cứu tại Bệnh viện Thống Nhất TP. HCM được mau chóng hồi phục sức khỏe.

Bác Đào Thị Chín là Mẹ của Bạn đạo Trần Thị Hải, biệt danh Ánh Hồng Cầu Họ, ở Bình Lục Hà Nam.

Gia đình Bạn đạo Ánh Hồng thành thật cảm ơn Quý Bạn đạo!